

Woelingen
door het
Numaals

Woelingen door het Numaals

Auteur: Juan Perea y Monsuwé

Vormgeving & Photoshop: Juan Perea y Monsuwé

*Poëzie. Met illustraties van 15 beelden, gemaakt door tig kunstenaars
Grotendeels vervaardigd in **juni** en **juli** anno 2021*

De gehele kwintetreeks:

- 1) "Het Laadruim voor de Andromeda Nevel" (februari 2018)
- 2) "Het Uit van de Lessenaar" (maart 2020)
- 3) "Volmaak de Antechambre" (juli 2020)
- 4) "Woelingen door het Numaals" (augustus 2021)
- 5) "Het Vaarwelverbod" (juli 2023)

Volg en bestel mij via: <https://www.bravenewbooks.nl/juantarctica>

ISBN 978 94 643 5729 5

© 2021 Juan Perea y Monsuwé

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopiëren, of opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, via digitale opname, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Juan Perea y Monsuwé

Woelingen

door het

Numaals

Portiek, Portaal, Porfier

∞

Toe, verleid nog eens wat vrouwennamen,
Toeverstouwd aan je *groupies*,
Zet je zin op wat *rupees!*
Dat is aan jou wel toevertrouwd,

Toe, niks voor jou om getrouwd te schamen,
Nagejouwd door wat *bullies*,
Laat je sjouwen door *koelies!*
Lekker lui, door het avondgoud,

Bemind door vrijere vormen,
Gezind op bijstere stormen,
Stoft het hier wel door,

Maar het mag niets lijken, *sinjeur*,
Een handomzwik van een draaideur,
Zing het hier in koor:

*“Dit was er nog niet eerder, echt,
Sta er voor in, sta er op voor,
Het goedbedoelde, is beslecht!”*

1. De Opening tussen Slagbomen

Immaculata is al laat,
Met haar jonge, enige *Delphine*,
Voor het verjaarsgedruis bij *Eline*,
Gestrikt in't verkeer onverlaat;

De dochter is sip in't gelaat,
De moeder scheldt op de serpentine,
Van wielen, als het meisje gaat grienen,
De slagboom een kier open laat,

Met klem wordt gesmeekt om een waaghalsmanoeuvre,
Die niet zo leek, in het niet valt bij het euvel,
Van alimentatiestrijd en functionerings-

Gesprekken die verstommen, door aanzuigende
Werking van rails en waarnemingszin, in duigen,
– Nu zal niemand haar nog langer koeioneren...

2. Valies des Doorslags

Immaculata is al hopeloos verlaat,
Als haar spruit *Delphine* haar stemming overneemt,
Dreint over wat haar *dinnetjes* niet aan gepraat
Paraat hebben – dat kan voor de alleenstaande
Moeder nog wel bij de alimentatievraat,
De vader, die met zijn jonge den haar trots claimt
En de slagboom, die geen zin heeft in het gaande;

Immaculata komt regelrecht veel te laat
Binnen, op het fuifje, waar stakende stemmen
Insinueren, dat de moeders kletsgehaat
Over hadden voor haar, omdat ze goed uitziet,
Maar dat het water aan haar rode lippen staat,
Terwijl *Delphine* zich door niemand laat hemmen,
Designer zal worden en de kluit vergeet, niet?

3. Trilogramtriller

Immaculata is al vreselijk overtijd,
Als de bomen van de overweg ook dichtklappen
Nog eens aan toe, alsof de goden samenspannen,
Terwijl *Delphine* geboeid haar *tablet* geen respijt
Gunt, geen zin heeft op het feestje naar koek te happen,
Dus: “*Maeke, neem een chill pill, niet zo overspannen!*”
Te wijs voor haar jaren – laat haar onbezorgd kind zijn!
Terwijl haar moeder plots moet lachen, welgezind fijn,

Ze zijn er pas tegen kwart voor vier, wel drie kwartier
Na *uur U*, maar wat blijkt? *Nele* doet haar jas ook pas
Uit, dat verkeer ook, dus is het goed kersen eten,
“*We zijn blij dat je er bent, hoor, Delphine, dat part hier*
Is van mij, trek het je niet aan, stop het in je tas,
Want volgende week zijn wij het toch weer vergeten!”
Onwijs te gek, later zal *Delphine* goed leren,
Hoe de aandacht van gegadigden te rouleren.

4. Kop Stuk

Auraliva, ik heb geen schoonheidsfoutjes,
Aan jou kunnen ontdekken,
Je bent niet zoals dit boek dus,
Stervelinge, zucht en vloek es!
Want schaamteloos perfect, met kroon en touwtjes
In handen, doet blauwbekken,
Van afgunst;

Auraliva, dat wordt toch ook vervelend
Voor jou, verveel je je niet?
Bon, dit is een karikatuur,
Met een vleugje *karate*-kuur,
De mansgorilla's afwerend knevelend,
Ezelsoren vastgeniet,
– *Kijkafkunst*.

5. Gestel van Giselle

Verstaanders, ik ben *Giselle*,
Knappe kop, die zich herinnert,
Dat ik onder het bed rolde,
Gracieuzer dan een libelle,
In de kast vluchtte, vertimmerd,
Naarstig naar *bis-scènes* holde,

Je kent me van pauzenummers,
Van de monstertjesverkopen,
Als gastvrouw, een verstaan begrip,
– Nu geen saus meer van *yum yummers*,
Op *pumps* door brandgangen lopen,
Ik maak carrière, met stip,

In de wereld des cryptomunts,
Verdienend aan speculaties,
Een applausvracht aan hippe stunts,

Mooie spullen genererend,
Maar de markt van mansmutaties?
Dicht! – Gaapt als ‘niet enerverend’.

6. Spiegelei

Ik snap het niet, iedere dag, trouw,
Keek ik voor het slapen, in de spiegel
En 's ochtends weer, als snode linkmiechel,
Of 's middags, als ik niet meer in touw
Was, een wilde nacht had gehad,
Met gevoos, gefrunnik en gegiechel,
Al dat ik wilde, een warm bad,

Telkens verscheen mijn onveranderd
Portret, in het geslepen facetglas,
– Maar hoe verklaar je dan, mijn vet aanwas?
Mijn ouwe kop, grijs haar, verankerd,
In besef, van bedondering,
Waar je bij staat, een bijsluiter met dras,
– *Want ik ben de uitzondering!*

7. Benauwde Kattenstap

Koliše, jij bent afhankelijk,
Van brandtrappen op een kier,
Steegjes in het nauw,
Schooiers met wat zwier,
Dobber niet, want onvergankelijk,
Steggel jij al gauw!

Een zwarte poes, als jij, is tijdloos,
Dus tijd, dat je rebelleert,
Klaar het voor de dauw,
Waarheid reveleert,
Flard ze tot moes, een stoere meid koos,
Nimmer voor de snauw,

Maar voor het liefs, mevrouw!
Voor comfort en wat lijm,
Voor een stukke ijkdoos,
In een roes van katzwijn.

8. Wissel van Schijnwerper

Alles is anders, met drie manen
En een tweelingzon,
Niet dat er nu echt klachten zijn,

Al blakert de zon wel es tanend,
Is de maan geen bron,
Een dode klomp, geen pachtersmijn,

Die mooi is uitgelicht, daar niet van,
Maar onbeholpen,
Niet dat er nu echt klachten zijn,

Al fungeert *Venus* als snelfrietpan,
Zijn de rest stolpen,
De '*voor u, nul wachtenden*'-lijn.

9. Gesteld op een Geest

Bij deze, roep ik de kwade,
Altijd boze geest op,
Van *Desdemona*,
Die's van beton ja!
Vaak gedacht: ik pak die spade,
Dan is de boleet stop;

Surgat diabolus, surgat!
Venite, venite!
Gloei nu godsgeloei-
Ende, in de knoei,
Zonder hoorn des overvloedsspat,
Hoon-foon zonder tietten!

Want je bent niet dood,
Maar springlevend, al stuiter
Je niet door mijn goot,
Veuve karaf,
Doch godver en wrokbuiter,
Je je wat af.

10. Samenscholing

*Tün*de, laten we samen komen,
Dan laat ik je vol helemaal gaan,
Loslippig als in de brandwering,
De weerbranding, waar we opstomen,
Het klotsen van golven die stukslaan,
Als beweging, doende aan nering,

Het paradijs vertolken wij,
De hel, het hels geluk,
Dat zijn wij, zonder smuk,
Pikant vrij in de wolkenwei,

Gelaten, ik vergeet ze,
Een gelaat als het jouwe,
Wil ik in steen uithouwen,
Doet me te vroeg – vergeef me –

Stoppen, om mijn punt te maken,
Al ontvang ik van jou, *Tün*de,
Een cijfer, dat je kunt schaken,
Als beroerder van jouw *Bün*de.

11. Overstortbassin

Het glas dat teveel was, waarvan ik de rode vellen

Uitbraak,

Is gelijk aan de overgave aan jou, *Lažtanja*,

Ik kan niets meer denken, voel me zwak en week, te stellen

Heb ik het zwaar met jou en de prijs die ik – dat kan ja –

Buitmaak,

Dus gooit ik het er allemaal

Uit,

Met een gans verwrongen gezicht,

Een klik, waarmee ik jouw pedaal

Stuit,

Waarna je mij lachend bericht:

“Eerst klaar!”

Wachtend op beloning van je

Leraar,

Of een allerlaatste standje,

Vol toverstrafregels,

Net stekels, van egels.

12. Skara Brae

Skara Brae,

Net *Pompeï,*

Op *Orkney,*

Geen vork nie!

Een steen op zijn tijd,

Bronstig op de hei,

Nuecken met een meid,

Gunstig was het tij,

Nuecken in een grot,

Ze waren kapot

Te krijgen,

Met erg veel gegrom,

Hun straattaal was om

Te hijgen,

Niet onbehouwen,

Gewoon veel vrouwen

Bestijgen.

13. Vuurwapengevaarlijk

Monteyra vertelde de roverheden, dat ik

Vuurwapengevaarlijk

Ben. Men trommelde daarom een vuurpeloton op

En wilde mij tactisch uitschakelen, slechterik

Die ik leek, bedaarlijk,

Met een gericht schot tussen mijn ogen in mijn kop;

Voorheen liet ik gaarne mijn klodders achter in haar

Champignonkwekerij,

Die niet los waren, maar mijn manieren wel, net als

Haar haar, maar dat wilde ze niet meer en ik doe gaar

Niet meer aan smekerij,

Dus ging ze dit maar toeteren, kletsend uit haar hals,

De pistolentrekkers wilden niet meer in hun hok,

Vuurwapengevaarlijk

Zijnd. Zwijnde ik niet meer, maar bestierf het nog maar es,

Toen ik mijn handen hief, riep er één: *“Die pakt een stok!”*

Dan bloedt je slaap waarlijk,

Bepaalt het sufferdje of t wat is, je palmares.

14. Toestomst

In de verre toekomst,
De verste toekomst,
De verve sproetspronk,
Ben ik banaal,

In de wrede toekomst,
Die vrede toeslonst,
Die snede moevondst,
Spar ik wartaal,

Die wervelende bloedstond,
Die vervelende boetprompt,
Die kervende wroetplomp,

Die banwar ik,
Haktaksnik,
Rillerikketik,

Dekketoe,
Garderoe,
Ikkemoe,
Gromst

15. Aan de Goede Schrede der Zeden

In het dons,

Gons jij,

Geef ik jou,

De bons,

En ren jij naakt door de antechambres, *Rochelle*,

Gazellig! Bonbonnerietje, ijsbeentje tellen,

Peentjes zweten, met de knietjes uit elkaar, fontein!

Jij poseert in de raam-erker-uitsparings-zitjes

Voor geliefden en dan doen wij nog eens het verfijnds,

Vol affectie ondernomen, op hoge pitjes,

Gefrunnik, gegrinnik,

Gehinnik as't bestaat,

Als het zwaard weer terug in de schede gaat,

Schend je alleen maar meer overdaad-beraad,

Totdat de dageraad,

Je niet meer gadeslaat.